

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Exhortatione & p[re]dica[tione].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De exhorta. et predi.

Vocauit Iesus discipulos suos: et elegit ex eis duodecim meliores/quos vocauit apostolos. Lu. vi. Elegerunt apostoli Stephanum virum plenum spiritu sancto et fide. Actu. vi. Eligere debent electores platum non infirmum/sed fortem: qui possit contra hostes spirituales vel temporales vel corporales eos defendere et onera plantationis magnam nimitur portare. Iohannes moyses videns Madianitas superare populum dei: ad vlciscendum elegit duodecim milia virorum de omni tribu fortissimos/qui bellare possent. Nu. xxxi. Videntes filii israel quod Bedeon viriliter pugnabat/ dixerunt: Dominare tu nobis. et elegerunt eum in duce et dominum. Judi. vii. Daiores natu de Galaad elegerunt Iephte/ ut imperaret eis/ et pugnaret pro eis. Iud. xi. Amici Jude dixerunt Jonathe: Ecce Judas defunctus est: et non est ei filius: te eligemus hodie in principem pro eo/ et ducem ad bellandum bellum nostrum. i. Mach. ix. Eligunt aliqui mali et eliguntur diuino iudicio/ in damnationem eorum et malum. Sic abimelech qui procurauit eligi pro amicis: sed male successit vtriusque. Judi. ix. Parabola de rhano electo ab arboribus/ pertinet ad platos

malos. Iu. ix. Terribili dei iudicio factus est rex hieroboam super decem tribus: qui fuit occisus/ quod populus recederet a cultura dei. iij. Regum. xij.

De exhortatione et predicatione. Cap. xlv.

Exhortatio bona solet
Contemnentibus non iniurare.
Audientes honorare.
Dolentes liberare.
Exercitantes recreare.
Delinquentes coartare.
Patientes confortare.
Per parentes obsecrare.
Negligentes incitare.
Reuerentes animare.
Non credentes reuocare.

e xhortatio

et predicatio obstinatis non prodest. Exterior enim exhortatio sine interiori nihil prodest/ et parum est efficax. Hazaia exhortatus exteriori voce dei/ a concepta nequitia non destitit: sed prius fratrem suum crudeliter occidit. Gen. iij. Sodomites cum admonerentur male responderunt et pessime egerunt. Gen. xix. Hortatus est Abner asabel: sed ipse obstinatus non acquieuit: idcirco occisus fuit. ij. Regum. ij. Cursores Ezechie exhortati sunt filios israel

De exhor. et pre. XXXVI

sed ipsi obstinati destruxerunt eos. ij. Para. xxx. Satis exhortabatur Daniel Habuchodonosor / q̄ pctā suā redimeret elemosynis: sed nihil ei profuit. Dan. iij. Exhortatiōes bonorū audiētibus et sequētibus multū profunt / et bñ accidit eis Sic bñ accidit Jacob: q̄ acquieuit exhortatiōibus matris: et id bñ dictionē habuit. Gen. xxvij. Bene cessit fratribus ioseph: q̄ crediderunt exhortationibus Rubē et Juda: ne interficerēt ioseph: qz p̄ eū postea ab inopia sunt subleuati et exaltati. Gene. xxxvij. et lxiij. Serui Haamā hortati sunt eū / vt crederet vobis Helisei: q̄ acceperunt: et i iordane se sepiēs lauit: et sanitatē recepit. iij. Reg. v. Tobie bñ accidit: qz credidit exhortationibus Raphaelis: nā incolumis iuit et redijt. Tob. vi. Exhortatio bona quāqz liberat hominē a morte. Hāc exhortatio quam fecit soror Moysi filie Pharaonis: vt mulier hebreā p̄ nutriēdo puulo vocaret: liberauit moysen a morte: q̄ nō subiebat egyptias. Exo. ij. Bonam exhortationē quā fecit Abigail ad dauid: liberauit Abalā a morte. i. Reg. xv. Quia Dardoche exhorta-

tus est Hester: q̄ rogaret regē p̄ p̄p̄o: p̄p̄z a piculo eruit De. iij. Abdemelech exhortatus est sedechiā: et liberauit Hieremiā a lacu: in quo morabatur. Die. xxxvij. Exhortatio bona laborē et fatigationē minuit: et recreationē tribuit. Hāc exhortatio quā fecit Jetro Moysi: vt iudices minores statueret: et ipse stulto labore se nō p̄sumeret: diminuit laborē et fatigationes moysi. Exo. xvij. Edificātes tēplū i hierl'm de captiuitate reuersos hortabantur aggeus et zacharias: p̄phete: et recreabāt eos in laboribus suis. i. Esdre v. Desiderās Heemias edificare muros hierl'm: hortatur ē optimates et magistratus dicēs Surgam⁹ et edificem⁹. et confortate sūt manus eorū i bono. ij. Ree. ij. Exhortatio retrahit a pctō iā i p̄posito existētes. Sic exhortatio abigail ad dauid: sū a pctō homicidij qd̄ p̄cepit facere: retraxit. i. Re. xxv. Quādiu vixit Iosada: q̄ exhortabatur Joas regē iuda: rādiu fuit Joas bonus: sed eo mortuo factus est pessim⁹. Exhortatio em̄ illi⁹ retrahēbat eū a malo: et postea quā nō habuit exhortantē: ruit i oē pctm̄. ij. Para. xxiij

De exhorta. et predi.

et. iij. Re. xij. Ad exhortati-
onē Acemie/ vsurarij reddi-
derūt vsuras: z vlteri⁹ nō ac-
ceperūt. Aec. v. Baptista ex-
hortate pplm/ multi baptiza-
bant/ confitētes peccata sua.
Mat. iij. Exhortatio bona
tribulatos pfortat: z tribula-
tiones portare leui⁹ adiuuat.
Iō Tobias pgebat p oēs i
captiuitate posito/ exhortās
eos. Tob. i. Tribulato Job/
venerūt amici ei⁹ ad pfortā-
dū eū. Job. ij. Prim⁹ illorū
septē fratru cū i sartagie tor-
qret: ceteri vna cū matre hor-
tabant inuicē se mozi fortit⁹
dicētes: Dñs de⁹ aspiciet ve-
ritatē. ij. Sach. viij. Exhor-
tatio bona parentū ad filios/
facit eos esse bōnos. Iō sum-
mope studere debēt parētes
filios z filias exhortari. sic
parētes vxoris tobie monue-
rūt eā honorare socros/ ma-
ritū diligere/ regere familiā/
gubernare domū/ z seipaz ir-
reprehēsilē reddere. To. x
Exorturus Matathias/ fi-
lios efficaciter hortat⁹ est ad
agēdū viriliter p lege dñi: qđ
ipsi optie seruauerūt. i. Ma-
cha. ij. Exhortatio bona in-
citat z inuat hoīes ad bonū z
virtutē. Sic Judith sua ex-
hortatiōe animauit hoīes de

bethulia/ ad viriliter resisten-
dū Holoferni/ z ad cōplacē-
dū deo. Jud. viij. Judas ma-
chabeus hortabat⁹ z anīabat
populū sermonib⁹ bonis. i.
Sach. iij. z. iij. z. ij. Sach.
viij. x. z. xij. Paulus z barna-
bas hortabant frēs z anima-
bant/ vt permanerēt in fide.
Act. xij. Exhortationes in
pdicatōib⁹ debēt pdicatores
libēter facere: tum qz eis hoc
officiū a deo iniūgit: tū qz ex
ipsis pctōres z infideles ad
dñm puertunt. Propter pri-
mū dixit dñs Esaie: Clama-
ne cesses: qsi tuba exalta vo-
cē tuā: z annuncia pplo meo
scelera eoz/ z domui Jacob
pctā eoz. Esaie. lviij. Hiere-
mias primo de pditione se
excusauit: postea dño pfulēte
cōsensit. Hiere. i. z. ij. Factū
est verbū dñi ad Jonā pphe-
tā/ vt iret pdicare in Ninuē
ciuitatē grandē: qui licet pri-
mo fugerit/ postea tñ obedi-
uit. Jone. i. et. ij. Visit salua-
tor discipulos/ dicēs: Predi-
cate dicentes: appropinqbit
regñū dei. Matt. x. Expro-
brata incredulitate eoz/ chris-
tus dixit discipul⁹: Predicate euā-
gelīū oī creature. Mar. xvj.
Exhortatio pdicatōis utilis
est: qz pctōres z infideles p eā

De falla. mulie. XXXVII

ad deū puerunt. Sic p̄dica-
tio Ione puerit niminitas: q̄
p̄pter pctā subuerti debebat
Ione. iij. Petr⁹ in p̄tecoste
sic efficacit̄ p̄dicauit/ q̄ circi-
ter tria milia hoīz puerit ad
fidē. Act. ij. Ad p̄dicationē
Petri tot crediderūt/ q̄ fact⁹
est numerus credentiū q̄nq̄
milia. Act. iij. Predicantib⁹
Pauloz Barnaba Iconijs/
crediderūt multi iudei ⁊ gre-
ci. Act. xiiij. Nō debet hō p̄-
dicatoz attediari p̄dicare le-
gē/ nec auditozes audire: dū-
modo sermo sit vtilis. Nam
quadā vice p̄dicauit Paulus
vsq̄ ad mediā noctē: vbi qui
dā adolescēs oppressus som-
no cecidit/ ⁊ mortu⁹ est: quem
descēdēs suscitauit: ⁊ iterū p̄-
dicationē resumēs/ vsq̄ ad di-
em p̄traxit. Act. xx. Esdra
stante sup gradū ligueū/ ⁊ p̄-
dicāte siue legēte libzū legis
Moysi a mane vsq̄ meridiē
oīs ppl's congregat⁹ est q̄si vir
vnius: ⁊ aures eoz erant ere-
cte ad libzū. ij. Hee. viij.

De fallacijs mulierum.

Cap. xlvj.

Fallacie mulierū tendūt ad
Sulositatis deceptionem.
Veritatis subuersionem.
Carnalitat̄ accensionem.

Lupiditatis repletionem.
Pietatis compassionem.

Illacia mu-

lierū est/ vt seducāt ho-
minē ad omē malū siue
vitiū. Et q̄ p̄ vitiū gule cete-
ra vitia introducunt: ideo de
vitiō gule pri⁹ hoīes decipiē-
do seducūt/ vt sic ad sp̄ritua-
lē ⁊ corporalē deducāt interi-
tum. Nā occasione Eue pri-
mus hō seductus est/ vt veti-
tū fructū comederet: ex q̄ sp̄-
ritualē ⁊ temporalē mortē in-
currit. Gen. iij. Sizarā sitiē-
tem ex labore/ Iabel inuita-
uit ad potum: ⁊ fraudulenter
aquam petenti lac tribuit: de
cuius potatiōe sopitū clauo
⁊ malleo occidit. Iudic. iij.
Fallaces mulieres sunt deci-
piēdo mēdacijs: quibus mul-
tū fallēdo vtunt. Cū Sara
vroz Abzæ nō solū hoīes/
sed deū voluit fallere mētien-
do dicēs: Nō risi. Gen. xvij.
Cum suis mēdacijs addūc-
aliqñ lachrymas false mulie-
res/ vt citius eis credat. Sic
vroz Sāsonis fundebat la-
chrymas/ dicens: Odis me.
se simulans Sansonē dilige-
re: cuius secretū postea retu-
lit/ quod celare promisit. Ju-
dicū. xiiij. Mentita est Da-